

# Zpravodaj Salesiánského střediska mládeže Praha-Kobylisy

ČERVEN 2023



*...aby mladi  
žili rádi...*

Ladění

Zápisy do kroužků

Cena Křesadlo pro Marka



Salesiánské středisko  
mládeže – středisko  
volného času, o.p.s.

## OBSAH

- 4 Ladění
- 11 Výuka náboženství
- 12 Kroužky
- 14 Oratoř – cena Křesadlo 2022
- 18 Den salesiánského centra
- 20 Podívej se pod pokličku – Adam Nedvídek
- 30 Okénko pro děti

Použité obrázky ve zpravodaji:  
vlastní archiv, freepik.com, pixabay.com  
foto z titulní strany: Den salesiánského centra 2023

### Co slýchávají naše děti

Nelítej, pohni se, pomalu, pospěš si, nesahej, dávej pozor, dojez to, vyčisti si zuby, neumaž se, zmazal ses, buď zticha, co jsem ti říkal, co jsem ti říkala, omluv se, pozdrav, pojd' sem, nemotej se pořád kolem mne, jdi si hrát, neruš, neběhej, ať se nezpotíš, dávej pozor, ať nespadneš, říkala jsem ti, že spadneš, tvoje smůla, nedáváš nikdy pozor, to nezvládneš, jsi moc malý, to udělám já, na tohle jsi už moc velký, jdi spát, vstávej, uděláš to později, mám moc práce, hraj si sám, přikryj se, nechoď na sluníčko, buď na sluníčku, nemluv s plnou pusou.

### Co by naše děti rády slyšely

Mám tě rád, mám tě ráda, jsi krásná, jsem šťastná, že tě mám, pojd' si povídat o tobě, najdeme si společně trochu času, jak ti je, jsi smutný, máš strach, proč se ti nechce, jsi roztomilý, jsi jemný, jsi něžný, vyprávěj mi, co jsi vyzkoušel, jsi šťastný, moc se mi líbí, když se směješ, můžeš plakat, jestli chceš, jsi nespokojený, co tě trápí, co tě rozzlobilo, můžeš říct všechno, co chceš, věřím ti, líbíš se mi, líbím se ti, kdy se ti nelíbím, poslouchám tě, jsi zamilovaný, co si o tom myslíš, je skvělé být s tebou, mám chuť si s tebou povídat, mám chuť tě poslouchat, když se cítíš velmi nešťastný, líbíš se mi takový, jaký jsi, je krásné, když jsme spolu, řekni mi, jestli se mýlím.

Příběhy pro potěchu duše Bruno Ferrero

*Přichází prázdniny, výjezdy na tábory, akce, výlety. Máme možnost být s dětmi, být pro ně, mluvit s nimi a vcítit se do jejich starostí, nálad, radostí, štěstí ale i smutku. Snažme se dětem říkat to, co by rády slyšely. Až povyrostou, budou vše opakovat svým dětem.*

*Krásné prázdniny vám přeje  
Tým Salesiánského střediska mládeže*



## Ladění\*

Někdy je potřeba se zastavit a vyladit se s ostatními na stejnou notu. Pro to jsme odjeli na kurz Ladění do Krucemburku, kde jsme strávili tři dny od 18. 4. do 20. 4. 2023.

*„Sejde-li se někde třeba pět vynikajících prvních houslistů, jistě si pěkně zahrají. Jen z toho možná nebude moc hezký koncert pro diváky. Pokud ale k nim přibudou jiní muzikanti, kteří umí hrát na violu, na flétnu, hoboj či lesní roh, bude jim to společně znít čím dál lépe. A k úplné dokonalosti uvítají i toho, kdo jednou za čas vzadu udeří do tympánů. O potřebě dirigenta ani nebudou diskutovat.“*

Tímto příměrem náš kurz začínal. Během něj jsme brzy zjistili, co všechno dokážeme, když nám jde o společnou věc, když táhneme za jeden provaz a když si dokážeme pomáhat. Kurz prožilo 28 zaměstnanců střediska, kteří se museli velmi často poprat s nelehkými úkoly, ale stálo to za to. Děkujeme Mikinovi, Lukášovi a Sise, lektorům z DDM Lužánky – středisko volného času za perfektní vedení kurzu. Kurz byl zaměřený především na **tři oblasti**, které jsou potřebné k naší práci ve středisku. **Jsou to – komunikace, práce s cíli a hodnotami.**



\* LADĚNÍ je kurz pro kolektivy pracovníků střediska volného času, školy či neziskové organizace, akreditovaný MŠMT, hrazený z dotačního programu OP JAK (Šablony) MŠMT.



Spolufinancováno  
Evropskou unií

MŠMT  
MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,  
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY



## A jak Ladění viděli jednotliví účastníci?

Uvádíme některé z odpovědí na čtyři otázky.

### 1. Co ti z Ladění nejvíce utkvělo v paměti, co ti přijde podstatné pro tvou práci na středisku?

- » **Tím, že byla tato akce neformální, bylo možné více poznat zaměstnance i z jiné stránky, než je jen ta pracovní. Bylo fajn, že se všichni do aktivit zapojili, nikdo nic nekazil. Podstatné pro mě je, že jsem viděla, že pokud nám o něco jde, dokážeme táhnout za jeden provaz, že jsme schopni ignorovat i generační a povahové rozdíly. Cíl je pro nás důležitý. Jsme schopni velmi mnoho zvládnout, pokud máme motivaci.**
- » Závěrečná hra. Překvapilo mě, že se nikdo s nikým nehádal. Vytvořily se přirozené skupiny pro plnění úkolů a všichni si navzájem pomáhali. Moc se mi líbila hra na výrobu parfému.
- » **Že si možná začneme děkovat v 2. osobě. Přijde mi, že to odráží naši kulturu, že se bavíme s lidmi / dětmi, a nejen o lidech a o dětech.**
- » Každý umí něco a dohromady zvládneme velké věci. Zároveň tím, jak každý umí a dělá něco, tak středisko funguje a my nemusíme být u všeho a můžeme se věnovat věcem, na které jsme dobří.
- » **Nejlepší bylo poznat své kolegy zase jinak, „lidsky“.**





## 2. Pokus se shrnout tři dny na Ladění třemi slovy.



- » Společenství, **společně**, jednota
- » Radost, zábava, soutěž
- » **Hra** – napětí – **společně**
- » Poznání, **hra**, pestrost
- » **Společně** – neobvykle – **hravě**
- » Seznamování, zážitky, naladění se
- » Spolupráce, ohleduplnost, lidskost
- » Pestré – inspirativní – milé

Nejvíce se v odpovědích objevovala dvě slova – **společně a hra**.



## 3. Kdybys měl/-a naše středisko, tak jak jsi jej poznal/-a na Ladění, popsat, co by to bylo?

- » **Spolupráce, odvaha, nápaditost**
- » Týmová hra, spolupráce, legrace, uvolněná atmosféra
- » **Rodina**
- » Na první pohled hromada ozubených koleček, které se zdánlivě točí každé samo za sebe. Ale ve skutečnosti jsme dobře promazaný stroj a když se otočí někdo na jednom konci, dokáže ovlivnit i toho posledního v řadě.
- » **Jsmo tak pestrá a různorodá skupina, že je pro mě občas záhadou, že vše funguje, jak má.**
- » Středisko plné lidí, kteří dělají svou práci srdcem, mají odlišné vnímání světa, odlišné názory a nebojí se diskuse, ale táhnou za jeden provaz.
- » **Asi jako mraveniště, kde máme společné poslání a každý mravenec má své schopnosti, motivace, úkoly. Dohromady to funguje a je dobré si to občas připomenout.**





#### 4. Kdybys měl/-a někomu říct, o co nám ve středisku jde (jakou máme vizi, jaké máme hodnoty atd.), co by to bylo?

- » **Naší vizi je spasený člověk, hodnoty – laskavost, víra, rozumnost, čínorodost a společně.**
- » Nohama na zemi, ale srdcem v nebi ;-)
- » **Spasený člověk. Spokojený a dobrý člověk. Být tu stále s mladými a pro mladé.**
- » Naším cílem je vést lidi ke spáse. Nabízet lidem (a zvláště mladým) prostor/aktivity, kde mohou být a skrze tyto aktivity/prostor je nějak vést a pomáhat jim.
- » **Být laskavým přístavem, důvěřující oporou, ale i rozumným celkem který tvoříme čile a společně se všemi, kteří nás vyhledají.**
- » Vize: spasený člověk (člověk, který žije svůj život v plnosti... v různých aspektech života)
- » **Hodnoty: víra/náboženství – laskavost – rozumnost – společně – tvořivě/podnikavě.**



#### Fotoreportáž z Ladění





## Fotoreportáž z Ladění



## Výuka náboženství – základů křesťanství v novém školním roce 2023/24

Srdčně zveme děti na výuku náboženství v novém školním roce.

K výuce ve farních prostorách se můžete přihlásit obdobně jako do kroužků od 1. září od 9.00 na webové stránce: <https://strediskokobylisy.iddm.cz>, výuka bude pro účastníky zdarma. Rodiče dětí, které chodily již v tomto školním roce, obdrží informace e-mailem o předběžném přihlašování.

Výuka náboženství probíhá pro děti od předškolního věku po žáky od první do deváté třídy základní školy. Jednotlivé skupiny jsou rozděleny podle ročníků. Některé skupiny tvoří děti z více ročníků spojených dohromady. Obsahem výuky je seznámení s poselstvím biblických příběhů, křesťanskými hodnotami, křesťanskými svátky a praktickým životem z víry. Ve skupinkách pracujeme pomocí různých materiálů, metod a přístupů. Společně si povídáme, hrajeme a tvoříme. Svě místo při setkání má také modlitba. Se staršími dětmi zapojujeme do programu více diskusí a jejich spoluúčast při tvorbě i průběhu programu setkání.

Především se snažíme o vytvoření přátelské atmosféry, kde je každý vítán. Hodiny náboženství jsou pro každého, kdo se přihlásí, není tedy nutné být věřící či chodit do kostela.

*Tomáš Redlich, koordinátor výuky náboženství  
farnost.kobylisy@sdb.cz, 283 029 141, 777 053 394*





Vážení a milí přátelé,

školní rok 22/23 máme téměř u konce. Dovolím si malé ohlédnutí se za tímto končícím rokem.

Pod sektorem Kroužky zájmového vzdělávání fungovalo letos více jak **60 různých zájmových kroužků, do kterých bylo zapsáno téměř 700 dětí.**

Na řadu kroužků navazovaly další akce během roku, jako jsou výjezdy na sportovní turnaje (fotbalisté, stolní tenisté, lezci) či účast na larpových bitvách (šermíři) nebo účast na Robosoutěži (Robotický kroužek). Některé další akce jsme pořádali u nás – a to byli jak různé sportovní turnaje či soustředění (fotbalisté, lezci, stolní tenisté), tak nejrůznější přespávačky (lezci, děti z výuky náboženství, stolní tenisté). Umělecky laděné kroužky zase měly různé výstavky, koncerty, workshopy/open dílny apod. **Celkem to byla za uplynulý školní rok zhruba třicítka akcí s přespáním i bez přespání.**

K akcím patří také výjezdy na florbalové turnaje pořádané Salesiánským hnutím mládeže v Praze – Uhřetěvesi, které v tuto chvíli sice nejsou vázané na nějaký kroužek, ale také je zastřešujeme a díky našim vytrvalým dobrovolníkům Petrovi a Jindrovi, které naše děti ze Salesiánského centra doprovází, rádi navštěvujeme.

V létě nás čekají ještě **3 tábory, které mají propojení s některým z kroužků** (Horotábor, Fotbalový kemp a Fotbalový příměšťák).

Velkou radostí nám byl také celkem **vysoký počet mladých lidí** (ve věku 14-17 let), kteří se zapojili do pravidelné činnosti zájmových kroužků jako **asistenti** (tedy jako ti, kteří mohou využít své zkušenosti z dětských let a kteří nyní chtějí a reálně také začali v kroužcích pomáhat). **V letošním roce jich bylo celkem 11.**



Byl to rok plný a věřím tomu, že i plodný. Děkuji všem, kteří se na zajišťování zájmové činnosti podíleli, a to jak v přímé výchovně-vzdělávací práci (lektoři/trenéři/katecheté/instruktoři lezení), tak v administrativě a v sektoru technické podpory. Děkuji i všem rodičům dětí, které naše kroužky navštěvovaly, za důvěru a rozhodnutí využívat naší nabídky pro rozvoj svých dětí.

Pokud byste nám kdokoliv chtěl poskytnout **zpětnou vazbu** k aktivitám, které jste navštěvovali, můžete použít jednoduchý dotazník, který naleznete na tomto odkazu: <https://forms.gle/v3mzXGUrr6EUrLn39> a také pod QR kódem, nebo je možné napsat e-mail na adresu: [krouzky@strediskokobylysy.cz](mailto:krouzky@strediskokobylysy.cz) (do předmětu napište, prosím, „ZPĚTNÁ VAZBA“).



Na závěr už jen informace k roku příštímú: **Zápis do zájmových kroužků začne dne 1. září 2023 v 9 hodin dopoledne.** Bude probíhat přes webové stránky našeho střediska – použitím přihlašovacího tlačítka u daného kroužku. Doporučujeme, abyste si předem ověřili, zda máte funkční clientský účet potřebný k přihlašování do kroužků.

Nabídku kroužků zveřejníme 15. června 2023 a budeme ji průběžně aktualizovat. Nabídku ještě ladíme. Z novinek bych chtěla zatím upozornit například na literárně-dramatický kroužek pro starší školní děti a na čtenářský klub pro mladší školní děti.

Přeji Vám klidný čas dovolených, ať se občerstvíte na duchu i na těle a prožijete hezké chvíle s vašimi blízkými. Na viděnou v září...

*Hanka Gennertová, FMA  
vedoucí sektoru Kroužky zájmového vzdělávání  
[krouzky@strediskokobylysy.cz](mailto:krouzky@strediskokobylysy.cz), 605 554 284*



### Cena Křesadlo 2022

Do střediska putuje ocenění za dobrovolnickou službu našeho **Marka Ilavského**, který působí jako dobrovolník v Oratoři, vídat ho můžete nejen tam, ale i v kostele a v domě vůbec. Marko tu totiž spolu s dalšími studenty bydlí se Salesiány.

Jak předávání cen ve čtvrtek 18. 5. 2023 probíhalo, shrnula Máří: *„Celé slavnostní předávání se neslo v duchu vyprávění příběhů oceněných dobrovolníků. Hlavní část programu akce byla ještě doplněna o hudební skvělé vystoupení děti ze ZUŠ. Za tým Oratoře jsme moc hrdí, že byl náš dobrovolník Marko vybrán a oceněn cenou Křesadlo. Děkujeme za jeho milý, přívětivý a přijímající přístup k našim dětem. Děti si ho velmi váží a stejně tak i my.“*

Cenu Křesadlo Marek obdržel z rukou náměstkyně primátora Alexandry Udženiji.



Cena Křesadlo slouží jako symbolické poděkování těm, kteří nezištně věnují svůj čas, dovednosti a energii obecně prospěšným činnostem.

Více na [www.hest.cz/kresadlo](http://www.hest.cz/kresadlo)



### Medailonek o Markovi

Marko Ilavský působí v Salesiánském Středisku mládeže Praha – Kobylisy ve volnočasovém klubu pro děti a mládež – Oratoř. Ač je to dobrovolník, vnímají ho jako plnohodnotného pracovníka, na kterého se mohou ve všem spolehnout. O jarních prázdninách se účastnil pobytu na horách s dětmi, což je nejnáročnější výjezdní akce, kterou Oratoř pořádá. Zvládl to naprosto skvěle a byl nezastupitelný při výuce dětí na svahu. Dobrovolníků má Oratoř několik, ale podle kolegů ze Střediska žádný z nich tak dobře nereprezentuje hodnoty Salesiánů, které se snaží předávat dětem. Marko ztělesňuje klid a optimismus a má k dětem přirozeně přístup, který je velmi oslovuje. Nic jim nenutí, ale ony ho stejně následují, protože je oslovuje jeho osobnost. Jednou Marko třeba vymyslel aktivitu, která měla u dětí obrovský úspěch. Šlo o hru, která byla zasazena do období osmdesátých let minulého století v Československu a byla založena na reálném příběhu několika mladých, kteří pašovali zakázanou literaturu. Hra byla velmi dobře promyšlená, doplněná kostýmy a rekvizitami. Děti

byly nadšené a všechny se velmi hezky zapojovaly. Po aktivitě následovala reflexe, která byla hezky vedena tak, aby ji děti chápaly. V téhle aktivitě se snoubila Markova schopnost velmi dobře předávat informace (o životě v socialismu...) a zároveň smysl pro legraci a napětí.

V Oratoři berou vážně jeho podněty a připomínky, protože má zkušenosti z jiných Salesiánských středisek na Slovensku, často jim poskytuje „pohled zvenčí“. Velmi inspirující je jeho víra, která se prolíná jeho životem a o které moc hezky hovoří i s dětmi. Marko je velmi přemýšlivý, což se ukazuje na aktivitách, které pro děti připravuje. Předává hodnoty, které jsou pro jeho organizaci důležité. A to proto, že je doopravdy žije. Jeho kolegové v nominaci píší: „U nás v Salesiánském středisku následujeme filosofii svatého Dona Boska a Marko je takovým ztělesněním Boskova učení. Je to člověk oddaný práci s dětmi a také pro tuto práci velmi dobře vybavený talenty a nadšením.“ Zdá se vám, že mluvíme o zkušeném a zralém muži? Ano, to jistě, ale tomuto muži je 21 let a teprve studuje vysokou školu.





Buď jako Marko. Pokud svůj život opíráš o hodnoty, kterým věříš a které žiješ, můžeš o ně směle opřít i své dobrovolnictví.

Medailonek najdete i na FB stránkách Hestia [facebook.com/hestiacindobrovolne](https://facebook.com/hestiacindobrovolne)



» Marko první zleva



### Oratoř čeká změna!

Jak jste se možná dočetli v rubrice Pod pokličkou, tak do nového školního roku 23/24 dostane Oratoř krásný dárek: novou vedoucí. Stává se jí oratorním dětem velice známá tvář. **Máří** u nás ve středisku pracuje od listopadu 2021, absolvovala několik výjezdových akcí a sama má na svědomí několik vylepšení, která se v Oratoři za poslední dva roky udála.



Po 4 letech vedení se tak loučí s Oratoří Adam Nedvídek.

Základní kontakty na Oratoř stále fungují. Pište na [orator@strediskokobylisy.cz](mailto:orator@strediskokobylisy.cz), volejte na služební telefon: **731 604 197**



Kdybyste chtěli napsat přímo Máří Vostřelové, využijte adresu: [marie.vostrelova@strediskokobylisy.cz](mailto:marie.vostrelova@strediskokobylisy.cz)



V sobotu proběhl **Den Salesiánského centra**, během kterého letos sloužila **Oratoř** jako místo, kam děti chodily ve volném čase mezi ostatním programem nebo zde prostě jen trávily svůj volný čas.

Také jsme zde měli zázemí a plnili funkci zdravotníka. Čili Oratoř zde fungovala podobně jako při běžné službě během týdne. **Na rozdíl od běžného dne nám na DSC přišli pomoci také někteří z mládežníků, kteří běžně Oratoř navštěvují.** Vyzkoušeli si tak trochu jaká je úloha pracovníka na službách a mohli se podívat na Oratoř z jiné perspektivy.

Zároveň nám velice pomohli během dne (především odpoledne) kdy byl kolem Oratoře trochu šrumeček.

Zeptali jsme se na pár informací jedné z návštěvnic Oratoře Violy:

#### **Můžeš se nám představit?**

Jmenuji se Viola.

#### **Jak dlouho navštěvuješ Oratoř?**

Oratoř navštěvuji cca 4 roky.

#### **Proč ses s ostatními zapojila do Dne Salesiánského centra?**

Protože to mám slíbené už z minulého roku.

#### **Jak se ti akce líbila? Jaké bylo jídlo?**

Akce se mi líbila, byl tady klid. Jídlo bylo v pohodě, dalo se i něčeho dobrého napít.

#### **Co přesně jsi měla na starosti?**

Na starosti jsem měla SK8park.

#### **Láká tě práce s mládeží? Pokud ano, co se ti na ni líbí?**

Práce s mládeží mě láká tak 50 na 50. Záleží, jaká by to byla věková skupina. Ráda bych je něco naučila, aby z nich nebyla tupá polena.



#### **Co pro tebe osobně Oratoř jako místo znamená?**

Pro mě je podstatné chodit na SK8park. Baví mě provokovat Máří.

*Zpracoval Štěpán Štefl*



# Podívej se pod pokličku! 5

„Naše práce je důležitá v tom, že jsme záchytnou sítí s hodně jemnými oky. A tak u nás mají šanci všechny děti.“



**Bc. Adam Nedvídek, vedoucí Oratoře**

*Salesiánské středisko mládeže v Kobylisích bez Adama si již nikdo nedovede představit. Děti s ním hrají basketbal, jezdí pod dozorem Adama na koloběžkách, hrají s ním deskové hry, na horách je Adam učí lyžovat, na letním táboře se změní Adam třeba na rytíře či loupežníka. Ale vždy je to ten samý Adam, na kterého je spolehnoutí, který je zodpovědný, umí ošetřit zranění a poradí si snad ve všech situacích. Proto mají děti z Oratoře k němu velkou důvěru. Jak se Adam dostal k salesiánům do Kobylis, o čem jeho práce v Oratoři je a co se změnilo, když v září zaujme ve středisku nové místo, o tom všem je náš rozhovor.*

**Adame, Ty jsi možná jeden ze služebně nejstarších pracovníků ve středisku. Kolik Ti bylo let, když jsi zde začínal a v jakém sektoru? Vždy to byla Oratoř?**

Bylo to hned maturitě. Nastoupil jsem v září 2010 (to mi bylo 19) jako dobrovolník a po dvou měsících

jsem nastoupil na DPP do Oratoře. Rok na to jsem začal „dobrovolničit“ ve Vrtuli, kde jsem to bral především jako praxi do školy, kterou jsem studoval. Během těch let jsem se ještě na 2 roky zapojil v sektoru Kroužků, kde jsem vedl kroužek mediální. To bylo kolem roku 2014.

## PODÍVEJ SE POD POKLIČKU – Adam Nedvídek



**Měl jsi i během studia nějakou praxi nebo to bylo Tvoje první zaměstnání?**

Během studia jsem dělal praxi i v jiných zařízeních, ale Salesiáni v Kobylisích jsou můj první zaměstnavatel.

**Jakou jsi dělal školu?**

Jako střední mám za sebou gymnázium v Rumburku se všeobecným zaměřením. Po několika letech jsem dokončil bakalářské studium Sociální a charitativní práce na Husitské teologické fakultě.

**Jak ses do střediska vlastně dostal?**

Vyrůstal jsem na severu Čech v Jiřetíně pod Jedlovou a se salesiány jsem se potkal již na gymnáziu. Od 15 let jsem dělal dobrovolníka v místním nízkoprahu Zavináč. Už tehdy jsem se viděl na studiu sociální práce v Praze, a protože můj o 3 roky starší bratr už v Praze bydlel, tak jsem logicky šel stejným směrem. Tenkrát, stejně jako dnes, byla součástí bydlení v Kobylisích u salesiánů participace na salesiánském díle, takže bylo jasné, že se vedle svého studia musím do něčeho zapojit. V té době jsem tedy dělal pedagoga v Oratoři.

Do práce s neorganizovanou mládeží mě to vždycky táhlo, tak jsem se snažil do Oratoře dostat. Tenkrát to bylo prestižní místo, protože ne všichni studenti se dostali přes výběrko u Míši (pozn.: tehdejší vedoucí Oratoře). Ani můj brácha to nezvládl, zapojil se pak v kroužcích.

**A proč jsi zde pak zůstal?**

Já všeobecně nemám rád změny. To zřejmě souvisí s tím, že jsem zde již 13 let a vlastně se řídím takovým „ajtáckým“ pravidlem, že pokud to funguje, tak na to nesahat, neměnit. A tady to funguje celou dobu, tak to nechci měnit ani já. Navíc mě tady zaujala velká profesionalita, propracovaný přístup a osobně jsem považoval práci u salesiánů v Kobylisích za vrchol své kariéry.

**Co tě přivedlo k této práci? Vždy jsi takovou práci chtěl dělat?**

Odjakživa asi ne. Na základní škole, když jsem byl hodně malý, tak jsem chtěl dělat kuchaře, protože rodiče pracovali v pohostinství, a tak mě to přišlo jako dobrý nápad. Ale čím jsem starší, tím víc zjišťuji, že to nikdy dělat nebudu a ani nechci. Nejvíce mě pro práci s dětmi motivoval



Pavel Tichý – můj první salesián, kterého jsem před 20 lety potkal v Rumburku a k sociální práci mě přivedl Michal Barák (Barry), který tehdy středisko v Rumburku vedl. Barry i bydlel nějakou dobu v Kobylisích, tak měl k tomu vztah. Pavel i Barry mě pro takovou práci nadchli. Z některých jejich pouček žiji dodnes.

### Kolik ti v té době bylo let?

Asi 12. Ale paradoxem je, že jsem sice vystudoval sociální práci, ale nikdy jsem ji nedělal.

### A co tedy jsi?

Jsem volnočasový pedagog, my tomu říkáme sociálně – pedagogický asistent. Ale sociální práce jako taková to není. U nás máme sociální pracovníky pouze ve Vrtuli, ale Oratoř sociální služba není.

**Ty jsi Adame zakotvil v Oratoři na několik let. Vlastně je to celý tvůj profesní život, to už je 13 let. Mohl bys krátce popsat, co se v Oratoři děje? A proč je tato práce důležitá? A ještě by mě zajímalo, zda za tu dobu, co v Oratoři pracuješ, jestli je to pořád stejné nebo se něco změnilo? Nevím,**

**jestli je to úplně srozumitelné, ale chtěla bych vědět, zda jste vy něco měnili nebo se změnila děti?**

Mění se to vlastně rok, co rok. Děti se mění, dorůstají, mají jiné zájmy, než měly třeba děti před 13 lety. Takže je ta práce trošku jiná. Musíme reagovat na tu aktuální poptávku.

### Co je to konkrétně?

Tenkrát jsme si třeba vystačili s fotbálem a ping pongem, dnes už musíme dodávat moderní technologie, být na Instagramu. I když dělají děti samozřejmě i něco jiného, pořád je to zájem, který mají.

Jinak ta práce je hodně podobná. Navenek to vypadá, že si hrajeme „deskovky“, sportujeme a povídáme si s dětmi o tom, co je baví. Za tím vším je navazování hlubšího vztahu s dětmi a mladými, věříme, že přátelský vztah pedagog – mladý člověk napomáhá k výchovnému působení a hodně tím zvyšujeme šanci, že za námi zajdou, když si nebudou s něčím vědět rady, nebo budou v nějakém průšvihy. Mladý člověk se navíc mnohem více otevře, když u toho může něco dělat – hrát fotbálek nebo pinec. Je to daleko víc, než



kdybychom tam jenom byli a půjčovali jim vybavení.

Důležitá je naše práce v tom, že jsme zachytanou sítí s hodně jemnými oky. Naší sítí nepropadnou děti, které nemají finanční prostředky na kroužky, jsou outsideri, nemají dobré rodinné zázemí. Skrz síť nám propadnou jen ti, kteří tu síť násilně poničí – třeba tím, že opakovaně porušují pravidla s cílem vytvářet špatné prostředí. Často se snažíme těmto dětem nabídnout návrat.

Na mě to působí tak, že vlastně ta práce má dva rozměry. Ten první rozměr je možnost, jak trávit volný čas a ten druhý je budování důvěry. Díky důvěře mladí ví, že na problémy nejsou sami, že jim můžete pomoci.

**Pocítil jsi někdy hodně tento význam? Pamatuješ si na nějakou situaci, která byla výjimečná?**

On ten posun u dětí je vidět velmi málo. To není jako, když člověk pracuje u pásu a za směnu udělá 20 výrobků. My to takhle hmatatelné nemáme, ty krůčky těch dětí. Je to postupné, ale teď mě třeba potěšilo, když jsem nedávno mluvil s naší novou paní

recepční, i když to přímo nesouvisí s Oratoří, ale s kroužky. Ta mi řekla: „Mám vás pozdravovat od svého syna, před osmi lety tady byl na mediálním kroužku (pozn. mediální kroužek vedl v té době právě Adam Nedvídek) a teď právě nastoupil na vysokou školu, kde se věnuje mediálním tématům.“ To byl takový ten první střípek. A těch semínek, které my zasadíme a ony vyrostou až za deset let, těch je celá řada. Ale u některých dětí se to ani nedozvíme, protože v pozdějším věku již do Oratoře přestanou chodit (pozn. Oratoř

» Adam v roli Záhoře na chaloupce v roce 2016





je určena pro děti od 6–18 let). A jestli si pro budoucnost z Oratoře něco odnesly nebo neodnesly, to je otázka.

### **Kolik dětí projde za rok Oratoří?**

Stále se nám počet dětí zvyšuje, když pomínu covid, ale těžko se to posuzuje. Za rok uděláme přes 200 registrací pro běžný provoz, na jednorázové akce, tábory se přihlásí dalších 80–100 dětí a nepočítaně dětí projde Oratoří na kroužek do tělocvičny, na hřiště, nebo na lezeckou stěnu – i to jsou naše děti. Takových dětí může být až 400 za rok. Za

13 let mi “prošlo” rukama přes 4000 unikátních dětí.

### **Ale to myslíš děti, které se opakují? Těch 4000?**

Ne, to jsou skutečně unikátní děti, každé má jiné registrační číslo.

### **Kolik let jsi pracoval v Oratoři jako klasický sociálně-pedagogický pracovník a jak dlouho jsi na pozici vedoucího Oratoře?**

Jako pedagog jsem v Oratoři od roku 2010, v roce v září 2019 jsem převzal pozici vedoucího po Dušanovi.



» Adam s Oratoří na horách v roce 2022



### **Jaká je náplň pedagoga v Oratoři a v čem je práce vedoucího sektoru náročnější než řadového zaměstnance Oratoře?**

Rozdělil bych to na přímou a nepřímou práci. V přímé práci se věnujeme dětem v Oratoři, trávíme s nimi volný čas, doprovázíme je a vytváříme prostor pro kvalitní trávení volného času. Na táborech navíc zastupujeme role lektorů zimních sportů, zdravotníků, kuchařů a svým způsobem jim děláme rodiče. Nepřímá část se týká porad, intervizí, supervizí, chystáme programy na jednorázové akce, tvoříme preventivní obsah na nástěnky, ale staráme se i o sportovní materiál a podobně. Já jako vedoucí spolupracuji na psaní projektů, ze kterých jsme financováni, komunikuji s vedením a snažím se vytvářet dobré podmínky zase pro kolegy, aby se jim dobře pracovalo. Náročnější ta moje pozice není. Nemyslím si, že je to raketová věda a každý z mých kolegů by to určitě dělal lépe :-).

### **Co tě nejvíc baví nebo naopak nebaví? Jsi rád, že je to vyvážené – přímá a nepřímá práce?**

Tak to je těžká otázka. Přímá práce s dětmi mě baví určitě, ale je to

vysilující. Někdy cítím, že mi dochází síly, po těch 13 letech...Vracím se domů často pozdě. A asi nedokážu úplně posoudit, co mě baví méně nebo více, ale ani si nedovedu představit, že bych dělal jenom tu přímou práci. Někdy jsem opravdu rád, že si mohu sednout v kanclu k počítači a trochu vydechnout.

### **Tak to si dovedu představit, že je to náročné. A ty máš Adame rodinu, dá se to všechno vůbec skloubit?**

Naštěstí to funguje, ale hodně vše stojí na shovívavosti mojí ženy a také na zaměstnavateli, který mi umožňuje některou práci vypracovat doma nebo někdy ji dělám třeba i ve vlaku.

### **Říkal jsi, že jezdíš vlakem, takže ty nebydlíš v Praze?**

Asi před šesti lety jsme si pořídili domeček za Prahou. Spojení je naštěstí přímé. Čistého času strávím jednou cestou ve vlaku do práce 40 minut, takže je to dost dlouhá doba na to, abych si spoustu práce během té doby připravil, nachystal.

### **Co vše musí vedoucí umět, zvládat, na co si musí dávat pozor?**



Hlavně si musí dávat pozor na to, aby nevyždímal z kolegů energii. Práce v Oratoři je z dlouhodobého hlediska psychicky vcelku náročná a je potřeba některé kolegy dost brzdit, aby se nezhroutili. Zvláštní schopností vedoucího je poskládat služby a vymyslet termíny porad. V týmu máme celou řadu studentů, pracujících na částečný úvazek a jinak zaměstnaných lidí a považuji za zázrak, že zvládneme vše poskládat.

**Pod Tvým vedením se také velmi dobře ve středisku rozjely rodiči i dětmi oblíbené příměstské tábory. Jak vznikají programy na tyto tábory, kolik vedoucích se o děti v létě stará a kolik dětí se jich účastní?**

**Já jen vím, že je o tyto tábory obrovský zájem.**

Není to úplně tak, že bych za „příměstšťáky“ stál přímo já, ale začal je Michal Svoboda (pozn: od roku 2009–2015 ředitel střediska) ve spolupráci s ÚMČ Prahy 8 a společně příměstské tábory ve středisku realizovali. Tábory byly vlastně na zakázku a půlka dětí chodila běžně na přihlášku a druhá polovina dětí se na tábor hlásila z OSPO-Du Prahy 8.

Zhruba po dvou letech, co tábory už běžely, jsem se do toho zapojil i já a hned jsem nastoupil na pozici vedoucího, takže takových 11 ročníků už mám za sebou.

Na táborech máme většinou velice luxusní poměr 40 dětí na 10 vedoucích + - 2 vedoucích, podle toho, jaký je rok. Programy má pod palcem vždy dvojice pedagogů (zpravidla jeden zkušenější a jeden méně) a pro každý rok vytváříme nové téma v kombinaci s novými cíli. Za ty roky jsme již měli divadelní dny, cesty kolem světa, den netradičních sportů, vikingský den, woodcraft a mnoho dalších.

**Jak to vlastně vzniká? Jak vymyslíte téma táborů? Máte nějaký brainstorming?**

Ano, sejdeme se jako tým dohromady, vytyčíme si cíle, jakých bychom chtěli s dětmi dosáhnout, kam bychom je chtěli posunout. Třeba po covidu jsme se zaměřili především na vztahy, abychom nastartovali opět jejich běžné interakce.

A pak vymyslíme témata, aby se nám hodila do celkové dramaturgie a daných mantinelů. První den musí být



seznamovací, poslední den je zase takový ten vrchol. Ale témata vychází především z brainstormingu.

**A samotný program tvoříte stejným způsobem?**

Koordinaci jednotlivého dne má vždy na starosti jedna dvojice pedagogů a ta také úkoluje ostatní lidi v týmu (pozn.: na jakých budou stanovištích, co si mají připravit apod.).

**Kromě PT pořádá Oratoř i svoji letní chaloupku Start a zimní chaloupku na horách. Určitě jsi za ty roky prožil spoustu adrenalinových situací s dětmi. Zůstala ti některá v paměti?**

Několik! Začalo to asi v roce 2002, kdy jsem byl poprvé a naposledy na táboře jako účastník (pozn.: Adamovi v té době bylo 11 let), tenkrát jsme se v Čerříně na Šumavě museli začátkem srpna vystěhovat kvůli velké vodě, nakonec to odnesla Praha. Pak si pamatuji – to už jsem byl v Oratoři jako vedoucí – jsme jednou odjížděli z podzimků za silné vichřice, kdy nám to házelo s autem, na horách v Písařově jsme měli rozdíl teplot během týdne 30 stupňů (když jsme přijížděli na hory, bylo nějakých -18, když jsme se vraceli, bylo +15) a z Chaloupky v Osečné jsme odjeli po 4 dnech kvůli požáru objektu, kde jsme bydleli. Ale nezažili jsme ještě zemětřesení (smích).

» Na chaloupce Start v roce 2022





» Adam se svou ženou Klárou na dovolené v Londýně ve studiích Harryho Pottera

Naštěstí se nikdy nikomu nestalo nic vážného, ale o úrazy taky nebyla nouze. Hned na mé první akci na podzimkách 2010 jsem odvážel jednu slečnu se zlomenou nohou do nemocnice poté, co běžela po zoraném poli. A počet návštěv v nemocnici na horách se asi nedopočítám. Šlo především o zlomeniny končetin, ale dvakrát jsme jeli do nemocnice kvůli otřesu mozku. Z jedné hor jsme dokonce odváželi z akce jednoho mladíka, který si propašoval na akci nějakou drogu podobnou extázi, byl v excitovaném stavu a byl agresivní.

#### Jak takové situace zvládáš?

Asi čím dál tím líp. S každou takovou

situací jsem se něco dalšího naučil. A navíc vím, že je za mnou skvělý tým, takže se toho nebojím. A když dojde k nějaké krizové situaci, tak se dám do modu, kdy nad tím moc neuvážuji a jedu podle naučených modelů. A nějak to funguje, vydechnu si až potom.

#### A ty naučené modely, co to znamenají?

Já jsem lektor první pomoci při organizaci Zdrsem, kde se učí první pomoc zážitkem, jak se zachovat v krizových situacích na modelových případech.

#### Pamatuješ si na nějaký zážitek z chaloupky, co Ti utkvělo v hlavě?

Těch veselých zážitků je na každé akci tolik, že se mi to slévá, nenapadá mě asi nic obrovského, mě těší i takové zdánlivé maličkosti, jako, že se děti běžně chodí ptát, jestli nechceme s něčím pomoci, nebo mě těší, když děti chodí s aktivitami, co by si chtěly zahrát. Nejvíce mě těší ty momenty, kdy se z účastníků stávají po malých krůčcích animátoři.

#### Nyní je potřeba Oratoř opustit a jít dál, na nové místo, kde tě



#### nyní středisko potřebuje. Je to pro tebe nová výzva? Jaké máš pocity přijmout nové pracovní místo a co bude všechno obnášet?

Výzva je to velká, rozhodně v tom, že nastane změna v mém pracovním flow. Nebudu v přímé práci s dětmi, nebudu končit 3x týdně v 6 večer, nebudu mít 4x ročně týden akci s dětmi, ... Budu si muset na nový režim zvyknout. Těším se a jsem zvědavý, co to přinese. V kostce budu dělat podporu lidem, kteří se věnují přímé práci, nebo řídí lidi v přímé práci, aby nemuseli řídit rozvojové procesy, a naopak se mohli soustředit na svůj sektor. Budu se soustředit na věci, které považujeme za důležité, ale neurgentní, na ty bohužel často nezbyvá čas.

#### Kdo převezme pomyslné žezlo vedoucího Oratoře místo tebe?

Už je to pár týdnů venku, tak se můžu pochlubit, že nabídku přijala kolegyně Máří Vostřelová. Má skvělé vůdčí schopnosti, dovede si udržet pořádek ve věcech, je svědomitá a má elán posouvat Oratoř kupředu.

#### Přejeme Tobě i Máří mnoho zdaru a vyprošujeme Boží požehnání v nové práci.

#### A na závěr ještě malý rychlokvíz...

**Oblíbená kniha:** Hobit

**Jídlo:** Španělský ptáček s rýží.

Od maminky!

**Zvíře:** Lední medvěd

**Dopravní prostředek:** Kolo

**Oblíbený film:** Harry Potter a Věže z Azkabanu

**Barva:** Modrá

**Deskovka:** Každá, která píše příběh.

**Kde bys chtěl strávit, v případě velké výhry, dovolenou snů:** Nový Zéland nebo Kanada.

*Rozhovor s Adamem Nedvídkem vedla Katka Jelínková, text připravila Eva Špačková*



» Ve FNKV na 20. odběru krve

## OKÉNKO PRO DĚTI

**Není všechno zlato, co se třpytí**

Naše pohádka začíná jako mnoho pohádek. Byl jednou jeden princ, ale ten princ, jménem Radoslav, nebyl jako ostatní princové. Rozhodně se o něm nedalo říct, že je statečný, pracovitý a schopný. Náš princ měl pouze jednu hezkou vlastnost a tím byla veselost. Náš milý princ se uměl krásně usmívat, na každého se upřímně díval, s každým rád pohovořil. Ale to bylo naprosto vše, co dokázal. Nedělal tedy vůbec nic a jen se usmíval. Jeho bratranec Ludvík, který mu dělal společníka, zdaleka tak srdečný nebyl. Lidé si o něm povídali, že je pěkný mrzout, že se neumí vůbec usmát a je otrava se s ním vůbec potkat.

V jiném království žila krásná princezna. Roztomilejší byste nenašli. Její dobré vlastnosti mnohdy i zaclonily její krásu. Lidé ji milovali a ctíli. Samozřejmě, že si přáli, aby si našla podobného manžela jako je ona sama. Chtěli, aby jejich království vzkvétalo, aby v něm panovala dobrá nálada a všichni se měli dobře. Princezna si tedy mezi princy začala vybírat. Jenomže, jeden byl tlustý, druhý příliš hubený, další malý a ten poslední měl velký nos. Což o to, kdyby alespoň měli dobré povahy a správný charakter, ale jeden byl spavý, jiný vzteklý, další bojácný a poslední lenivý. Tak co teď?

Starý dobrotivý rádce viděl, jak se princezna trápí, že nemůže najít toho pravého. Mezi lidmi i slyšel, jak se poddaní obávají, aby se správně rozhodla. A pak si vzpomněl, že existuje ještě jedno malé království, zapadlé mezi kopci a horami. Na mapě téměř neviditelné. „Ale princ tam je, to vím určitě!“ klepal prstem do mapy a přesvědčoval princeznu, aby princy poslala pozvání na blížící se ples. „Koneckonců princezno, není to nic závazného, jen prince obhlédnete, a když se vám nebude líbit, pošlete jej zase domů.“

Princezna souhlasila. „Co když právě v tom maličkém království najdu svého prince, „pomyslela si a nechala poslat princovi milou pozvánku na slavnostní ples.“

Princ přijel i se svým společníkem Ludvíkem. Hned ve dveřích se srdečně usmíval na všechny kolem sebe. Služebnictvo bylo nadšené. Konečně milý a laskavý princ. „Ten by se pro naše království jistě hodil,“ mumlal si pro sebe starý rádce.

## OKÉNKO PRO DĚTI

I princezně se líbil a vypadalo to, že brzy bude ruka v rukávě. Na plesu měla princezna spoustu všelijakých nápadníků, o kterých jsme již psali a kteří se jí nelíbili. O to více mezi nimi vynikal Radoslav se svým sladkým úsměvem. Jen byla trochu překvapená, proč si Radoslav vzal s sebou na námluvy i zamračeného bratrance. Možná, že trochu hezký i byl, ale princeznu nijak zvlášť nezaujal. Na plesu tancovala jen se svým usměvavým Radoslavem.

Když už si byla téměř jistá, že vyhlásí s princem Radoslavem zasnubku, přitočila se k princezně kmotřička a šeptla jí tiše do ucha: „Není všechno zlato, co se třpytí.“

Princezna se zarazila a zadumala se. „Proč ji to její kmotřička řekla? Nelíbí se jí snad princ Radoslav? A proč? Je přece tak srdečný a milý!“

Zesmutněla, ale vzápětí se rozhodla, že než se pro prince rozhodne, zjistí, co tou větou kmotřička myslela.

Hned po plesu si ji nechala zavolat do své komnaty. Stařenka se přišourala a omlouvala se, že nechtěla princeznu zarmoutit, jen si myslí, že by se neměla ukvapit, když prince sotva zná.

„Vůbec se na tebe milá kmotřičko nezlobím, jen nevím, proč se ti princ nelíbí. Je přece tak srdečný, stále se usmívá. Je krásný a milý.“

„...já vím, a ty jsi se do něj zamilovala.“

„Ano, ráda se za něj provdám.“

„Nechci ti radit, ale víš, jak to bylo v pohádkách. Nejdřív, než si princové zasloužili princeznu, museli bojovat s draky, splnit mnoho úkolů, uhádnout hádanky a spoustu dalšího. Copak nechceš, aby si tě princ





## OKÉNKO PRO DĚTI

Radoslav zasloužil? Aby tě byl hoden v čestném souboji, aby dokázal splnit tvoje úkoly?”

„Máš pravdu, jako vždy, stařenko. Hned zítra zadám svým nápadníkům těžký úkol a zjistím, kdo je z nich nejlepší. Ale co když vyhraje někdo jiný než Radoslav?”

„Ano, i to se může stát. Pak už bude jen na tobě, čemu dáš přednost, zlatu nebo jen pozlátku.“

Princezna si ztěžka povzdychla a začala přemýšlet. „Určitě by bylo dobré vědět, zda princ, který bude můj manžel se nebojí žádné práce. Ano, už to mám. Úkol bude v lese. Princové musí pokácet suchý strom, rozřezat jej a posekat na špalíčky do kamen, a to celé za pouhý jeden den.“

Druhý den se princové rozešli do lesa najít soušky. Dostali dobré nářadí a k tomu kousek chleba a trochu vody. Ze své výpravy si každý princ mohl přibrat k práci jednoho pomocníka. Radoslav si vzal s sebou do lesa Ludvíka. Princ se při řezání, stejně jako ostatní, brzy unavil. Natáhl se do trávy a brzy se slastným úsměvem na rtech usnul.

Mezitím v zámku radila kmotřička princezně: „Nyní máš holubičko zlatá jedinečnou příležitost, jak poznat dobrotu a ochotu svých nápadníků. Již pracují celé dopoledne, brzy budou mít hlad, a to je tvůj čas. Vyprav se za nimi do lesa, ale ne jako krásná princezna, ale běž za nimi ve starých hadrech, jako stará babka. A žádej od nich kus chleba. Brzy poznáš, kdo má své srdce ze zlata a kdo jen sladko v ústech.“

Princezna šla. Nikdo by ji ale ve starých škrpálech, roztrhané haleně a zatržené sukničce nepoznal. Vypadala jako stařenka kořenářka, sotva na zádech unesla nůši. Všichni princové ji odbyli, Nikdo ji nechtěl podarovat chlebem, všichni měli málo. Stále doufala, že Radoslav je jiný, těšila se na jeho úsměv, na jeho milý hlas.

I jeho úzkostně prosila o trošku chleba.

Radoslav se právě probudil z krásného snu a mile se na babičku usmál. „Babičko, jak rád bych vám dal kousek chleba, ale podívejte se, mám ho tak málo, musí mi vydržet až do večera. A podívejte se, kolik mám ještě práce!“ Radoslav si zívln a rozkošnický se protáhl. „Ludvíku, už se ti podařilo strom rozřezat?”

## OKÉNKO PRO DĚTI

Ludvík byl zabraný do práce, ale hned, jakmile jej Radoslav zavolal, přiběhl. „Ano, princi, už začínám štípat. Ale copak je to tu za stařenku?” podivil se Ludvík.

„Milý chlapče“, zaprosila princezna, „jsem již tak dlouho na cestě lesem a přišel na mě velký hlad, neměl bys kousíček chleba?”

„Ale jistě, babičko, rád se rozdělím.“ A Ludvík podal babičce celý svůj chléb. „Vezměte si!“

Princezna od Ludvíka přijala chléb a po očku jej pozorovala. Nebyl škaradý, jen takový zatrpklý, zarmoucený, možná smutný. Jak ji bylo líto, že ji chleba nepodal Radoslav. Když dojedla, zeptala se Ludvíka: „Proč jsi pořád takový smutný? Mohu ti nějak pomoci? Lidi si o tobě možná myslí, že jsi mrzout.“

„To je tak babičko, býval jsem také veselý, ale právě při té veselosti člověk zapomíná na zodpovědnost a já zapomněl hlídat koně. Rozutekli se mi na všechny strany. Běhal jsem za nimi, volal je, ale všechno darmo. Přišel jsem o ně.“

„To si pamatuji,“ vložil se do hovoru i Radoslav, „tenkrát jsi byl bit. Byla to legrace, když jsi utíkal po dvoře a podkonil za tebou s bičem.“ A Radoslav se vesele zasmál vzpomínce.

Princezna překvapeně zjistila, že se jí smích Radoslava přestává líbit. „Vždyť on se směje úplně všemu i cizímu neštěstí,“ pomyslela si.

„Proto jsi Ludvíku zahořkl, zesmutněl...“ přemýšlela princezna nahlas.

„Možná...“

„A kdybys někdy našel svoje štěstí, nějakou svoji nevěstu, pak by ses zase usmíval?”

„Kdo by mě chtěl...“ svěřil hlavu Ludvík.

„A kdo tady pokácel celý tento strom?” odvedla princezna rozhovor jinam.



## OKÉNKO PRO DĚTI

„Ludvík, mám ho s sebou jako pomocníka, myslím, že úkol od princezny vyhraji. Ludvík dokáže nemožné.“ Radoslav poplácal Ludvíka po zádech, mile se usmál, snědl celý chléb, aniž by se rozdělil a opět usnul.

„Proč mu sloužíš?“ zeptala se Ludvíka znovu princezna.

„Je to můj budoucí král, pak je to také můj bratranec a slíbil jsem mu věrnost.“

„Ludvíku, děkuji ti za tvůj chléb, za to, že máš dobré a soucitné srdce a přeji ti, abys byl brzy i ty šťastný.“ Babička-princezna se usmála a spěchala do zámku.

Teď už určitě víte, jak pohádka dopadla. Princezna si vzala za muže Ludvíka s dobrým srdcem, který se opět začal na svět usmívat. Našel svoje štěstí a vážil si jej. Princezna pochopila, že ne vždy, co se nám jeví jako krásné a milé, také tak doopravdy je. Kmotřička ji pochválila za její správné rozhodnutí a všichni poddaní zářili radostí, protože z Ludvíka se stal moudrý král, který všechen svůj lid miloval.

A usměvavý Radoslav pochopil, že jenom úsměv pro život nestačí.



## OKÉNKO PRO DĚTI

## Salesiánská křížovka

Příbytek pro čuníky

Středověká chemie

Zahálčivost

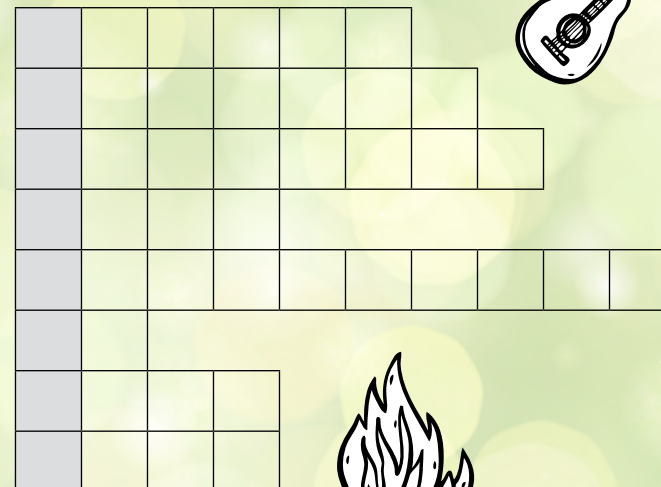
Rýna

Vysoká škola

Dětský pozdrav

Místo k táboření

Rok anglicky



## Hádanky

Jedna hlavička, jedna nožička. Hlavička, když zčervená, konec nožky znamená.

Dvě kukačky vedle sebe sedí, jedna druhou nevidí. Co je to?

Za kadeřavou hlavičku vytáhnu z nory lištičku.  
Sáhni si, je hladká, ukousni, je sladká.

Běžím, běžím, nemám dech. Přitom ležím na zádech. Kdo jsem?

Patří ti to, ale tvoji přátelé to používají víc než ty. Víš co to je?

Neustále to mění tvar, ale přesto je to stále kulaté. Co to je?

## Řešení

sírka | oči | tvoje jméno | měřicí



## Přidejte se a staňte se dárce Salesiánského střediska mládeže!



QR Platba

- » Pomáhá každý, i malý příspěvek. A pokud je pravidelný, víme, že s ním můžeme počítat každý měsíc. Číslo účtu Salesiánského střediska mládeže pro dary: **2001198943/2010** (Fio banka)
- » Rádi vám vystavíme potvrzení o poskytnutí daru.
- » Potvrzení rozesíláme našim dárčům na přelomu ledna a února pro dary zaplacené v předchozím kalendářním roce.
- » Dárce, na něž máme kontakt, pravidelně každý rok zveme na Večer přátel střediska. Budeme rádi, když jej s námi strávíte i vy!
- » Informace, dotazy, potvrzení o daru: Eva Špačková, e-mail: [spackova@sdb.cz](mailto:spackova@sdb.cz), tel.: 734 648 946, 283 029 311.

### Na jaký účel svým darem přispíváte?

- » Děti mohou navštěvovat pouze za symbolický příspěvek 150 Kč / rok) Oratoř po celý rok.
- » Děti a mládež od 12–22 let využívají zdarma sociální pomoc v klubu Vrtule.
- » Děti ze sociálně tíživých poměrů mohou navštěvovat doučování a kroužky po celý rok za symbolickou finanční spoluúčasť nebo zcela zdarma.
- » Na chaloupky, tábory, akce mohou odjet všechny děti, i ty, pro které by úhrada byla nepřekonatelnou překážkou.
- » Pokrýt náklady na dobrovolníky, kteří pomáhají na táborech s dětmi.
- » Můžeme zaplatit plyn, elektřinu, nájem, opravy hřiště.
- » Pořídíme dětem materiál na sport, keramiku, hudební kroužky.
- » Realizujeme mnoho seminářů, kurzů pro rodiče a poskytujeme poradenství pro rodiny v krizi.
- » Zdarma poradenství psychologa pro rodiny s dětmi, které mají výchovné a vývojové problémy.
- » Můžeme dětem nakoupit hračky a mnoho dalšího.
- » Zapojili jsme se také do pomoci ukrajinským dětem.

### Děkujeme Vám všem, kteří podporujete naši činnost s dětmi a mládeží!

Nemůžeme dokázat, co by se (ne)stalo, kdyby u nás děti a mládí nezažívali atmosféru přijetí, porozumění a přátelství, hodnot tolik důležitých pro rozvoj člověka ...

... ale víme jistě, že tím, co nabízíme, pomáháme psát jejich osobní příběh o naději; pro ně i pro společnost.